

Poznávání České republiky z cyklosedla IV.

aneb

Když musí slabé chlapy nahradit silná žena

Měděnec - Nejdek - Kynšperk nad Ohří - Mariánské Lázně - Přimda -

Domažlice - Černé jezero - Jezero Laka - Pramen Vltavy -

Schwarzenberský kanál - Vyšší Brod

25.7.-2.8.2008

25.-26.7.2008

MĚDĚNEC - HORNÍ HALŽE - OSVINOV - HORNÍ HRAD - KRÁSNÝ LES - MAROLTOV -
VYKMANOV - HORNÍ ŽDÁR - HLUBOKÝ - BYSTRICE - HROZNĚTÍN - ODEŘ - DĚPOLTICE
- FOJTOV - POZORKA - NEJDEK - BERNOV - LESÍK - ŠINDELOVÁ

Během loňského cyklovýletu jsem zavítal i do ML a 2× se mnou vyrazila na kolo i Evča zvaná Bodlinka – letos se, již jako moje přítelkyně, stala nosným kamenem týmu. Vlastně jediným, protože WM nejede, bo se bojí cestovat nočním vlakem a byl by nevyspalý... Arnolt opět nestíhá, takže s jeho účastí se letos ani nepočítalo. Po 20. hodině vyrážíme autem s kolama z Třebíče do Pic, kde po příjezdu uléháme na 1,5 hodiny ke spánku a následně vyndáváme věci na kola i s koly z auta a vyrážíme nočními Pardubicemi na vlakové nádraží na supr spoj R 420 Excelsior ve 2:35 z Pic přímo až do Chomutova. Kola nakládáme bez problémů, i když nádražák je klasicky milej až to bolí. Vlak je překvapivě plný, ale hned v Kolíně se vyprazdňuje. Zamykáme se v kupé a spíme v klidu až do Chomutova. Sice dojíždíme lehce se zpožděním, ale přípoj do Měděnce (náhradní autobusovou dopravou) stíháme. Řidič tuto cestu nezná, takže lehce bloudí, ale nakonec v 9:30 vystupujeme v Měděnci. Po naložení brašen vyrážíme kouknout na Sfingy (mrazové sruby) a pěšmo dobýváme i vrchol Měděnec, odkud je výhled na Klínovec, Přísečnici, Nechranice, Pruněřov, větrné elektrárny a další. První kilometry si zvykáme na brašny a po odbočení na

cyklostezku č. 3002 kufrujeme asi 4 km díky špatnému značení (jede se po červené turistické, ne doprava po zelené). Během kufrování jsem píchnul zadní duši (57. minuta jízdy). Následující asi 12km sjezd není bez problémů – píchnul jsem přední duši (84. minuta jízdy). Druhou náhradní nemám, takže za Bodlinčiny asistence lepím dvě duše a prohazuji přední a zadní plášť. Kolemjedoucí bodrý cyklista nám dává čokoládu a svoji lepící sadu, až prý zase píchnu... Tak si stačím v nedalekém potoce, kde zkoušíme zalepené duše, „umýt“ nohu i s botou. Zbytek sjezdu už je OK, 3002 se mění na 3001 a po polňačce dojíždíme k Hornímu hradu (Hauenštejn). Nejprve se nám po ní nechtělo, tak jsme jeli až do Osvinova, ale byli jsme vráceni. Hauenštejn je velice autenticky pospravován (některé části), zdobí ho bergfritová věž a novogotické prvky a dochovaný dřevěný trámový strop s gotizujícími kružbami z 19. století v Rytířském sále. (Pozn.: Hauenštejn lze označit za kvalitní příklad neoromantického akademického purismu u nás. Přezdívá se mu západočeská Hluboká. Součástí anglického parku -v rekonstrukci- byla i terasová zahrada s oranžérií pod zámeckou kaplí, v místech dnešního arboreta. Buquyové ho drželi až do 1945. V období II. světové války byl hrad využíván jako středisko Hitlerjugend. Působila zde dokonce i laboratoř k získávání hadího séra, kterým poté zásobovala Rommelovu armádu v Africe. V roce 1947 byl nově upraven a používán jako středisko a ubytovna Jáchymovských dolů. Později byl zámek užíván jako dětský záchytný domov pro mladistvé a to až do roku 1958.) Je to sice polozřícenina, ale interiéry jsou zdobené různými skulpturami a fotkami ze zde se konajících akcí. Chodí se podle chuti s tištěným průvodcem. Hrad, tedy zámek, byl pěkný, ale mě více zaujalo arboretum rozprostírající se pod přílehlou novogotickou kapličkou – rostliny typu pajehličnan, metasekvoje či cedry vyhrály. Po polňačce jsem se vrátili a vyrazili směr Maroltov, kde Evča zavelela, že jdeme na pifko. A tak jsme šli... Je něco kolem třetí hodiny a hlad sílí. V Horním Žďáru jedeme kolem věznice a kýčkrámku Vietmaců, ale pečivo nemají. Od smrti hladem nás zachraňuje Večerka v Hroznětíně s otvíračkou 9-21 každý den. Nijak nás neudivuje, že prodávající jsou Vietnamci – kupujeme jídlo a u kostela jíme.

Začínají se blížít temné mraky, židovský hřbitov bohužel nenalézáme a radši se schováváme do kryté busové zastávky. Spadne pár kapek a nic víc. Takže po 3/4 hodině jedeme dál. Trochu se ochladilo, takže se jede líp. V Děpolticích snad všichni grilují a krásně to voní. Při sjezdu do Nejdku je mokrá silnice a ochlazuje se, pouze tu přibrzdíme a jedeme dál směr Jindřicovice, ale v Lesíku uhýbáme na Šindelovou. Máme málo vody a už se na nás projevuje únava a hodiny utíkají. Je po dešti, všude je mokro, tak hledáme nějaký krytý přístřešek. Na začátku Šindelové získáváme od jedné rekreantky 1,5 l vody a za křižovatkou u rybníka nacházíme busovou zastávku. Vyhazujeme slimáky (před spaním na ně pak pliveme slanou pastu) a Evča zametá a vaří houbovou polévku. Ve 22 hodin jdeme s plnými žaludky spát.

„Myslíš, že je hodně lidí, kteří spí se slimákama v takovém bordelu?“ (Bodla v nechutné bývalé autobusové zastávce)

27.7. 2008

ŠINDELOVÁ – ROTAVA – SMOLNÁ – KRASLICE – POČÁTKY – KOSTELNÍ – VALTĚŘOV – LUBY – DOLNÍ LUBY – SPÁLENÁ – NOVÝ KOSTEL – KOPANINA – HORKA – HLUBOKÁ – MILHOSTOV – HLUBOKÁ – KACEŘOV – HORNÍ POCHLOVICE – DOLNÍ POCHLOVICE – KYNŠPERK NAD OHŘÍ – KOLOVÁ – ZLATÁ – DVOREČKY – STUDÁNKA – HORNÍ LAZY – VYSOKÉ SEDLO – LÁZNĚ KYNŽVART – STARÁ VODA – VALY – KLIMENTOV – VELKÁ HLEĐSEBE – MARIÁNSKÉ LÁZNĚ

Vstali jsem v 6:32, nasnídali se a v 8:00 již sjížděli do Rotavy. Ještě bylo relativně chladno, takže jsme si kolena chránili návleky. Do Kraslic to je přes kopec, ale zase jsme v Pennáči doplnili zásoby jídla. Nahlédli jsme do pěkného kostela, a protože se oteplilo a čekal nás kopec hore, sundali jsme návleky. Opět jsem na 36, cestou zastavuje a sbíráme borůvky i brusinky, a necháváme se vést přes bývalé obce Počátky a Valtěrov až do Lubů, kde je vidět, že město inklinuje k hudebním nástrojům. Cyklostezku opouštíme a po dědinách míříme do Kynšperka. Cesta je lehce nahoru a dolů, v Horce míjíme dva krásně opravené statky s hrázděnými domy, zastavujeme na třesně, a za Hlubokou odbočujeme špatně do Milhostova díky značení i tomu, že nemáme mapu...

V Kynšperku obědváme u kašny před kosetlem a připravujeme se na stoupání na Lazy. Za Kolovou nadjíždíme budoucí dálnici a začínáme stoupat. Evča prozřetelně vyžebra 1,5 litru vody u chatařů a já zatím nasbíral pár malin. Cesta vede vesměs do kopce, musíme se dostat do 905 m n.m. (Vysoká?), ale občas je zpestřena krátkým sjezdem.. Evča má svůj povzbuzující pokřik – něco typu „GGRRRUÁÉÁUÁÉÁ...“. Jedeme lesem nebo pastvinami či spíš lesy bolševníku. Na vrcholu se ani nezdržujeme (stejně je zalesněný bez vyhlídky) a sjíždíme do Lázní Kynžvart na nějaký pramen – nacházíme Chodovar v restauraci U Bůžků. Od dubna zde je otevřena nová kulturní památka, tak neváháme a jedeme židovský dům New York navštívit. (Pozn.: Patřil rodu Baruchů, který měl významné postavení u metternichovského dvora na zámku v Kynžvartě. Později přesídlili do Prahy a Vídně, kde v 19. století získali jako bankéři baronský titul "von Königswarter".) Průvodce – majitel od r. 1998 pan Josef Klán – je správně bláznivej, dostáváme výklad k historii, ukazuje nám výtvary dětí z dětského domova, své fotografie stromů a perfektní fotografie z dolů focené studiem Regina. Na závěr jdeme do sklepa, kde nám ukazuje středověkou obřadní židovskou očištnou lázeň mikwe. Poté sjíždíme i k zámku Kynžvart a odsud to je již kousek přes Starou Vodu do Mariánských Lázní, kde jsme kolem 17:30 doma u Evčinych rodičů – sprcha, praní prádla, jídlo a ve 21:15 již spíme.

28.7.2008

Obava ze včerejšího večera se potvrdila, oba dva máme vlka. Dáváme si tedy den voraz, vaříme odvar ze šalvěje, ve městě bereme Alexandřin pramen, kupujeme calcium panthothenicum, nějaké sladkosti na cestu a léčíme vlka. Po obědě bereme na kolonádě Karolinin pramen a vyrážíme pěšky na Polom na borůvky. Žádné nenacházíme, tak sbíráme aspoň maliny. Evča z nich doma dělá kynuté knedlíky, později pomáhá i sestra a mamka. Všichni se spokojeně najíme. My se s Evčou trochu balíme a skoro ve 23:00 jdeme spát. (David)

29.7.2008

MARIÁNSKÉ LÁZNĚ – HAMRNÍKY – DRMOUL – TŘI SEKERY – CHODOVSKÁ HUŤ – BROUMOV – ŽDÁR – HALŽE – SVOBODKA – SVOBODKA – SVĚTCE – TACHOV – VELKÝ RAPOTÍN – ČÁSTKOV – ÚŠAVA – NOVÉ SEDLIŠTĚ – MLÝNEC – PŘIMDA – MÁLKOV – NOVÁ VES – MOSTEK – RYBNÍK – ZÁVIST – NOVOSEDLY – NEMANICE – LÍSKOVÁ – ČERNÁ ŘEKA

Sice jsme vstali v 6:32 podle plánu, ale vyrazili jsme z ML až v 9 – museli jsem se totiž u nás doma pořádně najíst – kdo ví, jak to do neděle se žravou stravou bude. Stavili jsme se v Drmoule na našem novém skoropasivním nízkoenergetickém úžasném domečku a skoukli co je nového. Přes Tři Sekery jsme vyrazili po CT 36 směr Tachov. Trasa vedla i po nezpevněné lesní cestě, kde jsme kousek za Broumovem potkali i zříceninu mlýna. V Tachově jsme si u arciděkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie s dodnes pozdně gotickou úpravou dali oběd a pokračovali směr Přimda, kde jsme si opět u kostela sv. Jiří dali nanučka a Plzničku. Vrchol jsme se rozhodli nedobýt, protože zoncna rumplovala jak cyp. Za Málkovem jsme skoukli zříceninu kostela. Návrat na CT 36 se moc nepovedl, ale směr byl dobrý, takže jsme dojeli do Nemanic. Hned se dalo poznat, že jsme u hranic – množství červených či růžových vykřičených domů rostlo. Za Černou Řekou jsme u silnice viděli nabídku – kozí čerstvé mléko za 20K, takže jsme neodolali a paní domácí nám nakonec nabídla i ubytování ve stodole plné nového voňavého sena. Hmm, to bude spaní... Nemusíme uklízet zaplivanou zastávku na výpadovcu na Reich plné posedávajících obnažených odporných sociálních pracovníků z oněch barevných domečků. (Evča)

30.7.2008

ČERNÁ ŘEKA – CAPARTICE – VÝHLEDY – CHODOV – TRHANOV – HAVLOVICE – DOMAŽLICE – MRÁKOV – KOUT NA ŠUMAVĚ – PRAPOŘIŠTĚ – NOVÁ VES – HYRŠOV – POMEZÍ – PLÁNĚ – LIŠČÍ – ČERVENÉ DŘEVO – FLEKY – SVATÁ KATEŘINA – PO CT 2055 NA ČERNÉ JEZERO

Budíček v 6:30 vyhnal ze spacáků pouze Evču, mně se chtělo dál spát, ale nakonec jsem taky vstal a v 7:45 jsme opouštěli stodolu. První zastávka byla v krámku v Chodově, kde nic neměli. Druhý

krámk byl o trochu lepší, tak jsme se nasnídali, ale konečný nákup proběhl až v Domažlicích, kde bylo náměstí plné trhovců s hadrama, umyli jsme se v kašně a po výpadovce vyrazili na Kdyni, ale asi po 2 km odbočili na Mrákov. Za Prapořištěm jsme zahrnuli na kostel Sv. Anna (Tataberk), najedli se červených špendlíků a následně zabloudili do Nové Vsi, jak jsme zvyklí autem... Aspoň jsme doplnili u sympatické paní vodu a navíc nám dala rady na cestu. Sjeli jsme na Pomezí, napojili se na CT 33 a vyjeli až k hájence pod Jezvincem, přešli na CT 2055, které se teď budeme chvíli držet. V Liščí jsme potkali zubra nebo vola, bylo to chlupatý, rohatý a čtyřnohý. Postupně ostře stoupáme, občas trochu sjedeme dolů. Míjíme zbořený kostel v Červeném Dřevě, sjíždíme do Fleků a následně ostře stoupáme, abychom se dostali do Sv. Kateřiny, kde parkujeme v restauraci i penzionu Račí a dáváme si pořádný nášup s Plzničkou (např. kuřecí prsíčka na česneku se sýrem za 95,- Kč × je to 150g porce!!!). Je skoro třetí hodina odpolední a vyrážíme dál. Značka vede dál k hranici a před ní je mapa, kde zjišťujeme, že CT 2055 vede podél hranice. Tam ale značka není, pouze nějaké cedule cyklotras z roku 1991. Vyrážíme tedy po nich po betonce dolů, přejíždíme Úhlavu a pořádným zouvákem stoupáme hore. Na prvním rozcestí jedeme doprava, cykloznačka není, takže jedeme po červené. Je to taková houpačka pořád nahoru a dolů. Dojíždíme k infotabulím u Zadních chalup, cykloznačka žádná, ač tu vedou dvě cyklotrasy. Navíc tu je cedule a mapa s cykloobjížděnkou, tak jedeme po domnělé CT 2049 a asi po 2 km nacházíme opět cedule z roku 1991. Dáváme se doprava do kopce a začíná další zouvák, kdy cestou vidíme průsekem vodní nádrž Nýrsko. Na dělení asfaltky jedeme doprava nahoru dalším zouvákem po Vodárenské cetě až k rozcestí se zelenou, kde chvíli odpočíváme. O chvíli později jsme na CT 2055. Víme to dle mapy, značení tu samozřejmě není. Brzdíme na vyhlídce, pohodovou cestou dojíždíme k jedinému vodopádu na Šumavě – k Bílé strži, a cestou doplňujeme vodu. Teď nás čeká další pořádný krpál nahoru a začínáme být z toho celého houpání hore a dole unaveni. Finální sjezd a jsme u Černého jezera. Chvíli přemýšlíme co dál a nakonec si myjeme ruce i ksicht a v přístřešku vaříme večeři. Něco po 20:30 jedeme asi 0,3 km zpět, kde je po levé straně luxusní místo na spaní (skoro proti vjezdu do nějakého rozbořeného areálu je kamenno-betonový přístřešek, asi střelnice bývalé roty). Spát jdeme po 21:15. (David)

31.7.2008 – Čt

ČERNÉ JEZERO – ŠPIČÁK – ŽELEZNÁ RUDA – PO CT 2113 DEBRNÍK – JEZERO LAKA – PRÁŠILY – PO CT 33 SLUNEČNÁ – SRNÍ – ANTÝGL – MODRAVA – FILIPOVA HUŤ – KVILDA – PO CT 1041 PRAMEN VLTAVY

U jezera jsme se ráno omyli a brali to pali na Železnou Rudu koupit snídani. Před Rudou byla pěkná kaple sv. Antonína a sv. Barbory, kde jsme poprvé viděli umrlčí prkna (Pozn.: Při výstavbě Špičáckého železničního tunelu -nejdelší v Rakousko-Uhersku, 1747 m- sloužila kaplička k pohřebním obřadům obětem neštěstí na stavbě tunelu, tzv. barabové, neboť tehdejší magistrát v obavách před nepokoji a epidemiemi nedovolil provádět obřady v hlavním kostele. V okolí a na stěnách kapličky byla upevňována tzv. "umrlčí prkna", což byl obyčej typický pro Šumavu. Tato prkna, původně z nedostatku peněz, sloužila namísto rakve k uložení zemřelých a k jejich přenesení do hrobu. Poté byla prkna ozdobena obvykle třemi křížky, zlomenou svící, jménem zemřelého a podobně a umístěna do míst, kam dotyčný rád chodíval, nebo na rozcestí, k božím mukám, či kapličkám, jako výraz úcty k památce zemřelého.) Železná Ruda zklamala moc – samej vietkong... Ale pán v muzeu byl příjemný a prodal nám nádherné pohledy Šumavy od známého klatovského fotografa Milforta i před otvíračkou. V supermerkadu byla fronta jak na banány a dva podvraťáci mi před obchodem pochcali brašny! Ale barokní šestiboký kostel Panny Marie Pomocné z hvězdy vše napravil. Dali jsem si u něj snídani a pokračovali do nějakých 1200 m. n. m. přes Debrník po CT 2113 na jezero Laka. Tam nás ale chytla šílená průtž a 2× i kroupy. Čekali jsme tam v pláštěnkách pod smrky asi 2 hodiny. Když trochu přestalo, rozhodli jsme se pokračovat dál na Prášily, ale kvůli opětovnému dešti, jsme radši dali oběd v přístřešku s výhledem na Poledník. V Srní se nám moc líbilo, hlavně jedna s citem opravená roubenka. Dál jsme to valili, abychom aspoň trochu dohnali ztrátu z poledne přes Antýgl, Filipovu Huť (v krámku jsme za minutu dvanáct koupili poslední rohly a pivo) do Kvildy. Až na apartmánové domy hyzdící ráz krajiny vypadá Kvilda pěkně a hlavně mají moc hezky udělané infotabule (i s historickými fotkami ke

srovnání!). No a z Kvildy jsme pádili s posledními silama k prameni Vltavy, kde jsme tušili stříšku nad spacákama. A byla tam a luxusní! S hoblinama jako podestýlkou... Akorát ty promoklé spacáky byly horší. Ale zalezli jsme do žďáráků a vysušili si je.

1.8.2008 - Pá

PRAMEN VLTAVY - PO CT 1023 POD STRÁŽÍ (1285 M N.M.) - BUČINA - KNÍŽECÍ PLÁNĚ - ŽĎÁRSKÉ JEZÍRKO - STRÁŽNÝ - HLINIŠTĚ - ČESKÉ ŽLEBY - STOŽEC - PO CT 1029 SCHWARZENBERSKÝ KANÁL - CT 1023 JELENÍ - KLÁPA - PO CT 1033 PŘEDNÍ ZVONKOVÁ - U MOSTU - PO CT 1019 FRÝDAVA - PŘEDNÍ VÝTOŇ - NOVÉ DOMKY - LOUČOVICE - VYŠŠÍ BROD - VLAK. ST. HERBERTOV

Rysi nás nesežrali a sluníčko ráno zas svítilo! Vyjeli jsem do 1300 m.n.m. na Bučinu. Z tama vedla opravdu podmanivou krajinou cesta na Knížecí pláně. Dojeli jsme i na hřbitov - znovuobnovený, jelikož ho někdy v 50tých letech, kdo jiný než komanči, srovnali se zemí buldozerem. Zastavili jsme se u Žďárského jezírka a pak i u slatě. Hraniční přechod Strážný opět neklamal. Hemžilo se to tam „obchody“ s neue Mädchen nebo jede Woche neue Gesichte. Nakoupili jsme v potravinách a jeli směr České Žleby a Stožec a dál podél Schwarzenberského plavebního kanálu. V Jelení jsme si dali oběd - výbornou šumavskou bramboračku s houbama a koláč s borůvkama. Podél kanálu jsme dojeli až do Zadní Zvonkové. Odudt pokračovali po silničkách na dříve zakázané straně Lipna, okolo něj až na hráz přehrady s elektrárnou o 2×60 MW postavenou někdy v 50tých letech. V Mnichově Stráži má být asi dost pěkná interaktivní výstava Iron Gate - všude byly o ní plakátky a vypadalo to fakt zajímavě a zážitkově udělané. Jinak jižní strana Lipna se nám moc líbila - bylo to takové území nikoho, pusté a jakoby ještě zakázané. Nová asfaltka nás pak zavedla až do Vyššího Brodu, kde jsme ale cisterciácký klášter mohli zkouknout jen rychle zdálky, páč jsme potřebovali nakoupit večeru a už bylo skoro půl 7. Přes náměstí jsme se pak vydali špatnou výpadovkou směr Linz a museli se vracet. Na vytipovaném nocležišti byla ujdoucí zastávka s boudičkou. Dorazili jsme k ní akorát po prvním blesku. Uvařili jsme věču, přežili pár pohledů okolojedoucích pasažérů ČD - vyděšených či opovržlivých - kdo ví... a uložili jsme sebe i rozinanty ke spánku.

2.8.2008 - So

Vstali jsme dříve - v 6:01, ale všude bylo zamračeno a mokro na nás koukalo ze všech stran. V 7 jsme ale přesto chtěli vyrazit na vlak do Rybníka u Dolního Dvořiště, ale rozpršelo se a tak tu čekáme na vlak v 8:29 do Rybníka, ČB a Třebíče. Škoda, ale aspoň příští rok projedem Novohradské hory pořádně, teď bychom jima jen profrčeli. V ČB jsme měli 2 hodčky pauzu a tak jsme si šli zajít na papů na námko. V rychlíku na Brno bylo minimálně 50 kol, ale narvali jsme se tam, sedli si a dojedli poslední zbytky a v půl 4 vystoupili na nádrů v Třebíči. Tak příští rok z Dvořiště až minimálně k Marečkovi do sklípka!

Datum	Doba jízdy [hod]	Délka [km]	Průměr [km/h]
26.7.	4:24:44	72,35	16,4
27.7.	5:56:02	90,84	16,7
28.7.	---	---	---
29.7.	5:49:04	95,99	16,5
30.7.	4:50:38	72,67	15,0
31.7.	4:38:17	66,77	14,4
1.8.	5:36:55	105,17	18,7
2.8.	---	---	---
Celkem:	31:15:40	503,79	16,3